

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL II.

„Gazeta” iese în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 130.

Brașov, Duminecă 12 (24) Iunie

1888.

Din cauza S-ilor sărbătorii ale Rosalii-
lor, diarul nu va apăre până Marți seara.

Brașov, 11 Iunie st. v. 1888.

În presera sărbătorilor limbi-
lor cuvine-se să ne înfățișăm
luptele grele ce încă și astăzi este
nevoită a le purta multă cerca-
tul nostru popor, pentru apē-
rarea limbei sale.

Orî ce s'ar dîce, orî cîte com-
binațiuni politice s'ar face, un
lucru este și rămîne netăgăduit:
lupta noastră națională se concen-
trează în lupta pentru limbă.

Și niciodată în cursul istoriei
acesta luptă nu a avut un car-
acter mai serios ca în zilele
noștre, pentru că niciodată limba
românească nu a fost mai ame-
nițată și mai răboită de cătră
adversarii ei.

Dacă limba unui popor este
puternica legătură, care dă tim-
brul vieții sale individuale, atunci
prigonirile și uneltirile, ce au de
scop să slăbescă și să nimicescă
această sfântă legătură, sunt in-
dreptate chiar în contra vieții
noștre, a existenței noastre ca po-
por românesc.

De aceea cestiunea dreptului
nostru de limbă este mai multă
decât o cestiune administrativă
— cum ni-o prezentăz mereu con-
trarii noștri — ea este o cestiune
de existență pentru poporul ro-
mânesc și dela buna ei deslegare
depinde totă libertatea și bună-
starea lui.

Acēta o sēmțimă cu toții, și
dușmanii limbei noastre îngrijesc
cu prisosință, ca să nu mai stăm
nicî un moment la îndoielă că
în adevăr așa este cum sēm-
țimă.

Căci dacă năvala, ce o dau
șovinistii ungurî din toate păr-
țile asupra limbei noastre româ-
nescă este condusă numai și nu
mai de motive politice-adminis-
trative, cum vreau ei să ne facă
să credem, atunci de ce nu îi
pun odată capetă, după ce de
mult limba noastră a fost scosă
cu desăvârșire din viața publică
de stat și din administrațiune?
De ce nu ne lasă să ne cultivăm
în liniște idiomul nostru în școle?
De ce ne pun totu mai mari și
mai multe pedeci, pe când ne re-
fusă orî și ce sprijin? De ce
atâta urgiă în potriua limbei „va-
lahe” și a celor cari nu vor să
se lapede de ea? De ce de-o
partē se împiedecă înființarea de
noue institute de cultură româ-
nescă, de altă parte se amenință
și puținele institute cîte le mai
avem?

Nu considerațiuni de înaltă po-
litică administrativă sunt moto-
rul agitării sistematice, ce s'a
pus în scenă de cătră șovinistii
ungurî în contra bisericilor, șco-
lelor și reuniunilor noastre, ci
pofta de contopire, nutrită cu atâta
măestria de decî de ani, este, care
atacă aceste instituțiuni ale noastre
și le atacă în conștiința, că ele
representăz totu atâtea întărituri

ale limbei noastre, înderetul că-
roră se pōte cultiva și desvolta
individualitatea noastră națională.

Este dēr în jocu însăși exis-
tența noastră națională și în fața
acestei împrejurări trebuie să ne
întrebăm, decă noi Românii sun-
tem totu așa de conscii de ceea
ce putem să perdem în această
luptă, pe cātū sunt de conscii ad-
versarii noștri de ceea ce pot să
câștige?

Să nu ne facem iluziuni. Lupta
noastră pentru limbă a intrat în-
tr'un stadiu și mai greu ca cel
de până acuma. N'avem decât
să urmărim cele petrecute în tim-
pul din urmă spre a ne convinge
despre această.

În fața acestei grave situațiuni
este mai multă ca orî și când ne-
cesar să ne reculegem și lă-
sându la o parte micile neînțele-
geri, să ne dăm mâna pentru
apērarea comună.

Nu este acum timpul de a ne
stădi între noi, ci trebuie să ne
gândim cu toții, ce măsurî să
luăm spre a ne pute apēra mai
bine pe terenul școlar și bise-
ricesc, singurul ce a mai rămas
ađi în posesiunea noastră.

Și aici trebuie să repetăm
ce am mai dîsu pe la finea anu-
lui trecut: Pe terēmul culturai
noștre naționale nu mai pot fi
deosebiri, și deorece pericolul
este comun trebuie ca și apēra-
rea noastră să fie comună.

Darear Dumneđu ca bărbații
noștri conducători, bisericesci și
mirenî, să fiă inspirați de geniul
bun al poporului nostru în a-
ceste grele momente, și să păsē-
scă cu toții în înțelegere pentru
apērarea limbei și a culturai noastre
multă prigonite!

Rusia și noul împērat german.

În Petersburg — scrie „Neue fr.
Presse” — se crede posibilă o schim-
bare în gruparea de alianță a puterilor.
Ori pōte numai se prefac diplomații
ruși a crede, că politica germană ar
pute să schimbe cărările? În adevăr
ei se silesc a-o împinge pe cărari la-
terale. Ette vedită intențiunea Rusiei, de
a câștiga pentru sine pe noul împērat
german.

Spre scopul acesta nu se cruță nicî
cu masineria oficioasă, nicî cu manifestarea
de atențiuni delicate. Deși împēratul
Frideric III și-a exprimat dorința în
testamentu ca principii statelor străine
să nu mai ostenescă a asista la înmor-
mēntarea lui și deși, în urma această,
curțile europene n'au trāmisu represen-
tanți la înmormēntare, a luat parte la
ea marele duce Vladimir. Foile din Pe-
tersburg se întrec în a se arăta amica-
bile față cu Germania și decă unele din
ele, ca „Swjet”, facu excepțiune, inten-
țiunea e totu aceeași.

Noi celū puțin presupunem, că
propunerea ca Rusia să caute a se în-
țelege acum cu Austria și să spargă
alianța germano-austriacă, nu este sin-
ceră, ci este numai un fel de aver-
tisare a Germaniei. Cei din Petersburg
sciū prea bine cătū de puțin ar fi în-

clinată Austria de a schimba amicitia
germană cu cea rusescă, decātū ca ei
să credă seriosu într'o încercare în
această privință. Rușii voiesc numai să
zagrăvesc pe pārete posibilitatea unei
înțelegeri ruso-austriace, spre a facē să
aibă mai multă efectū în Berlin silin-
țele pentru câștigarea amicitiei germane.
Aceste silințe caracterisēază în mod
surprinzătoru situațiunea și ele ar
pute, decă ar fi corectū aprețiate, să pro-
ducă un puternic efectū tocmai acolo,
unde omenii se arată mai multu neliniș-
tiți în urma schimbării domnitorului în
Germania: în Francia.

9 Iunie 1848.

Diarele române de dincolo de
munți reimprospetēază memoria
dilei de 9 Iunie 1848, când acum
40 de ani a izbucnit revoluțiunea
la Izlazū.

„Unirea” scrie între altele:

Revoluțiunea dela 1848, fū în isto-
ria modernă a României alū doilea fapt
mārețū, alū doilea popasū, spre mātui-
rea deplină internă și externă, politică și
socială a țerei.

Tudorū Vladimirescu curățise, la
1821, de străini mai cu sēmă tronul
României, ilū redase țerei și o viață
nouă reincepu.

Dēr vecinî puternic, căroră propă-
șirea României le-a fost, le este și le
va fi un spin în ochi, luptară și is-
bitură a substituii regimului cădutu un
regim de protectorat totu atātū de o-
diosu Românilor, totu atātū de fatalu
României, ca celū pe care ilū răsturnase
pandurimea oltenă.

Aveam Domnî Români, dēr Dom-
nii reali erau consuli străini, și mai cu
sēmă ai puterei protectore;

ea ajunsese stāpână politicesce și
lacomă cum e, întinse ghiara pentru a
ne apuca și economiccesce. Români de
atunci, în frunte cu Cămpineanu, deteră
peste laba ursului nordic o lovitură a-
tātū de puternică încātū elū și-o retrase
și își inghiți ura, lucrându însă necon-
tenitū, dēr așteptându vremi mai pro-
pice.

În țēră, unii aveau numai datorii,
ceilalți, cei puțin, numai drepturi. Ro-
mânulū, muncitorū de pāmētū, comer-
ciantū, meseriașū, industriașū nu însem-
na nimic în fața unui boier; era pri-
vitū numai ca vită de muncă, ca uneltă
de producere pentru trailul trāntorilor
din fruntea țerei; elū singurū plātea bi-
ruri; elū singurū își da copii la ōste,
elū singurū ducea toate sarcinile și totū
elū singurū n'avea nicî un dreptū.

Căpitanul Costache chiorulū, cu
pīlulū lui ferecatū, era legea țerei pen-
tru orî-cine nu era boier, și boierulū
era tiranulū tuturor celor ce nu erau
boieri.

Acēta este, în scurte cuvinte, sta-
rea de lucruri în potriua căreia s'a re-
sculat poporul românū la 1848; elū a
sdrobot'o și a focut'o să dispară ca
un vīst rēu, căci nu e putere omenescă
să fină peptū unui popor încălditū de
dorul dreptății și alū libertății; a sdro-
bit'o și și-a clădit o nouă sōrte; 40 de
ani trāit'a d'atunci poporul românū cu
drepturile ce și-a datū, cu ideile ce a
revindicatū în 1848.

Și, asemēnându prezentulū cu acelu
trecutū blāșematū, orî-ce Românū cu

dreptū cuvētū își pōte dîce: departe
amū ajunsū!

„România” reamintescē urmā-
torele dare istorice:

Acum patrudēci de ani, în ziua de
Mecuri 9 Iunie 1848, încă din reversa-
tul zorilor lunca portului Izlazū era
înșesată de poporū din toate stările so-
ciali. În mijlocul mulțimei, părintele
literaturai române dete cetire progra-
mului mișcării prin care se proclamă
drepturile omului pentru Români, ēr
preotul Radu Șapcă, asistatū de alți
doi clerici, după ce ceti capitolul 37
din Ezechielū pentru sfânta înviere, im-
provisă rugăciunea următoare:

Dōmne alū puterilor și alū drep-
tăței, ochii tēi fiindū îndreptați spre
noi, privește poporulū țerei ingenun-
chiatū înaintea Evangeliei și crucii tale.
Elū nu cere decātū dreptatea ta cea
nemārginită. Ascultă rugăciunea, Dōmne,
întāresce-i brațulū, și vrāșmașii tēi vor
fi învinși. Varsă în sinu-i curagiulū, în
inimă-i blāndeța, în spiritū-i ordinea.

Dōmne alū luminei, tu ești acela,
care rădicăși odată stilpulū de focū pen-
tru a conduce pe Moise în pustii. Po-
runcesce, stāpâne, āngerulū sfaturilorū
celorū bune a se pogori în mijlocul
nostru și a ne povēți în căile tale. Bi-
ne-cuvintēază din înălțimea cerurilorū
stēgurile noastre încoronate cu crucea
Fiului tēu multū iubitū, și fă-le, Dōmne,
a nu fālțai decātū pe calea ordinei, a
adevăratai glorii.*

În urma acestei locuțiuni, ambele
stindarte, stropite cu aiasmă fură incre-
dintate: unulū poporului de cătră He-
liade, și altulū armatei, — compania din
alū 5-lea regimentū de liniă ce se afla
de față în mare ținutū, — de cătră Tell.
Astfelū fură proclamate drepturile și li-
bertățile Românilorū la 1848.

Maghiarisarea copiilor orfani slovaci.

Oficiul orfanalū din comitatul
Trencinū sprijinesce cu multū zelū unel-
tirile de maghiarisare. La ordinul gu-
vernului unguresc elū adună 85 de
copii, pe cari îi trimise dîlele acestea la
Budapesta. Guvernulū, după cum ceti-
mū în „Egyetértés”, a hotărītū să-i
dea pe mâna unor locuitori din Aradū
și împrejurime pentru ca să-i crească și
să-i facă „Maghiari neași”. Fiecare
orfanū este datū deja pe lângă contractū
în îngrijirea unor crescători, cari suntū
mai vērtosū industriași din Aradū. În
schimbū pentru-că li s'au dāruitū îngri-
jirei lorū acești copii, nu începe îndo-
ielă, dîce „E-s”, că fiecare industriașū
la timpulū sēu va reda statului totū a-
tāta „Maghiari neași”, cari au învățatū
dela crescătorii lorū iubirea de patriă,
ce în „vitregulū ținutū alū comitatului
Trencinū nu se prē silescū ca s'o
învețe”.

Copii au fost aduși sub conduce-
rea solgăbirului din Trencinū. 71 din
acești copii suntū băeți, ēr 14 suntū
fete. Celū mai bătrānū dintre ei încă
n'a implinitū 12 ani. Unguresce numai
doi sciū vorbi, între cari unulū este
evreu.

SCRILE DILEI.

Printulū de coronă Rudolf a sositū
împreună cu archiducele Otto în Mos-
tarū, capitala Hertegovinei, unde a fostū

*) „Memoires sur l'histoire de la rēgēneration
roumaine”, de I. Heliade Rădulescu, pag.
62—63.

primită în mod entusiast de populație. Casele orașului erau decorate cu covore, cu flori și steguri negru-galbene. Teranii din jur s'au prezentat mai multă călări. Au fost organizate 2 banderii de câte o mie de oameni: Unul în costum turcesc cu turban, celălalt în portul național sârbesc cu căciula muntenegreă, însă fără emblema Muntenegrului. La primire s'au distins mai ales catolicii. După un dejun în casina ofițerilor, prințul de coroană Rudolf a vizitat biserica catolică și moștele.

Secerișul în Ungaria este de răndul acesta puțină promițător. Seceta îndelungată, ce a promiș ploilor din zilele din urmă, a cauzat mari stricăciuni, mai ales grânelor. După cum se raportază din diferite părți, abia dacă se poate spera la un seceriș pe jumătate așa de bogat ca în alți ani buni.

Din partea subcomitetului despărțământului XII al „Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” s'au făcut pași necesari pentru serbarea adunării sale generale în acest an c'am în a doua jumătate a lunii viitoare, Iulie a. c. în Ileanda mare, centrul unui ținut mai estins românesc, după ce în anul trecut din cauza împrejurărilor nefavorabile nu s'a fost putut întruni. Inteligența acelu ținut va proba că se interesează de progresul cultural al națiunii și va da tot concursul său pentru ca acea serbare culturală să fie cât de numerosă și să se înscrie cât de mulți membrii la asociație. — Așa ne comunică acesta un corespondent al nostru dela Deș.

Societatea acționarilor călei ferate dintre Târgul Mureșului și Reghinul sâsească a avut în cursul anului trecut un câștig curat de 14,000 fl.

Cismarii din Kezdi-Oșorheiu s'au întors zilele trecute superați dela tîrgul din Giurgeu-Sânmiclăuș, căci nu își putură vinde marfa lor. Tîrgul a fost cu deservire slab din cauza lipsei totale de cumpărători. Un Săcuin cismar, ne mai sciind ce să facă de necasă, vîndu o părechă de cisme unui alt Săcuin pentru 200 de fluere. Eță efectele politice economice a guvernului unguresc!

Preotul Stefan Bujia din Zalha, preot tîner, teolog dela Gherla, fu picopsit zilele acestea, după cum ni se scrie, cu 30 de arginți. — Așa tîner și totuși lacom!

Aniversarea jubileului de 800 de ani al Universității din Bologna fu salutată și de răposatul împărat al Germaniei Frideric prin o epistolă frumoasă și plină de spirit. Acesta a fost ultima lui epistolă.

Impărătesa Germaniei Victoria a anunțat bătranei împărătese Augusta mărtea soțului ei prin următoarea depeșă: „Pentru unicul său fiu plînge aceea, care era atât de mîndră și fericită a fi soția lui; plînge cu tine, sormană mamă. Nici o mamă n'a avut un asemenea fiu. Fi tare și mîndră în durerea ta. Ați diminț încă mi-a spus să te salut. — Victoria.“

Foia oficială din Petersburg diec, că la serbările jubileului de 900 de ani a trecei Rușilor la creștinism, ce se vor ține la Kiev, se așteptă și Mitropolitul ortodox din România cu 4 episcopi, ér din Muntenegru Monsiniorul Hilarion și din Bulgaria mai mulți preoți. Fôia guvernului adaugă: „Toți soții noștri de credință din străinătate, cari voiesc să viziteze jubileul din Kiev, vor fi primiți ca oșpeți, nu ca deputați ori reprezentanți“.

Următoarele județe din România au porturi pe Dunăre, cari beneficiază de taxa de jumătate la sută: Mehedinți, Dolj, Romanați, Teleorman, Vlașca, Ilfov, Ialomița, Brăila, Covurlui, Tulcea și Constanța la mare. Porturile ce au cel mai mare venit anual sunt: Brăila cu 320,269 lei și un capital depus la casa de depuneri de 1,859,806 lei; Galați cu 290,253 lei și un capital de 1,405,492 lei; Giurgiu cu 69,277 lei și un capital de 1,085,096 lei; celelalte nu trec suma de 40—20 mii lei venit și un capital dela 200—154 mii lei. La încheierea situației financiare la 1 Aprilie 1887, „Curierul financiar“ arată că capitalul tuturor porturilor depus la casa de depuneri era de 5,836,894. Din acest capital s'a cheltuit pentru lucrări de cheiri, șosele etc. următoarele sume la diferitele porturi și anume: La Severin pentru 236,400 lei, la Calafat pentru 693,213 lei, Zimnicea 427,000, Oltenița 436,844 lei, Călărași 467,744 lei, la Brăila 701.481 lei, ér la Galați 381,000 lei.

D-l Gabriel Csöz ne rogă să facem cunoscut publicului, că a închiriat băile calde carbolice dela Geogiu de sus și în calitate acesta promite că va face tot posibilul pentru mulțămirea oșpeților, la a căroră dispoziție va pune odăi corăspundătoare, cost și serviciu regulat. Prețul promite a fi cât se poate mai moderat. La cerere

va pune la dispoziția călătorilor și trăsura sa proprie dela gara din Orăștia până la băi de 3 ori pe săptămână, eventual și în fiecare zi, cu preț asemenea moderat.

Imormentarea împăratului Frideric.

Raportorul dîrului „N. fr. Presse” descrie pe larg imormentarea împăratului german. Reproducem și noi partea din urmă a interesantului său raport:

D'odată prin verdeta se arată roșia clădire a castelului (Friedrichskron), se vede cupola infrumșetată cu trei figuri, despre cari contimporanii lui Frideric cel mare diceau că reprezintă pe dușmanele sale Maria Teresia, Elisabeta din Rusia și marchisa de Pompadour. Porțile castelului erau deschise. În curte se desfășură o strălucită privesc militară. Uniforma garde strălucea de își lua ochii, coifurile și cuirasele scilpeau cât te ducea ochiul, nu vedeai decât cavaleria, infanteria și artileria cu baterii de câte 6 cai. Nu numai locul din naintea castelului ci și aleiurile laterale din grădină erau toate ocupate de soldați. La dreapta și la stînga dela minunatele covora de verdeta erau postați dragonii din gardă cu coifurile lor auri. În fundul acestei privesc militare se găseau emblemele militare cu care împăratul Frideric și-a împodobit castelul său: statue eroice, romane și grecești, și gigantica columnă a Victoriei, altă carei braț, cu un aer triumfător, ține sus o cunună de dafin. Trupele ajungă până aproape de scară a castelului. Pe scară se aflau cununile și florile, cari n'au mai avut loc în camera de doliu și în biserică.

Publicul condoleant se strînse pe terasă. Nu trecu mult, și începură a furnica uniforme de curte și tunicele maltesiene roșii. Cine n'avea decorații era atât de bător la ochi încât îl observai imediat. Chiar și preoții cari veniseră aveau peptul plin de semne de recunoștință din partea împăratului.

Afară de comitele Moltke și principele Bismarck cari au lipsit precum au lipsit și la imormentarea împăratului Wilhelm, aci vedea cineva concentrați pe toți cari au ajutat la crearea imperiului german, pe omenii esecutive și ai legislației, pe cei cari portă pana și pe cei cari portă sabia, feodal și liberal, nobili și cetățeni distinși.

Dela marea ușă din mijloc se întinde un postav negru. Scara până în grădină este de asemenea învilită în negru. Jos la scară se află garda castelului în uniformă, pe care li-a dat-o Frideric II cu căciuli de tinichea, cu tunici albastre, cu eghilete albe, cu pantaloni albi și ghete albe. Lângă gardă stau pagii roșii, junkerii și vênătorii, în uniforme roșii, albastre și verzi, o combinație de culori, care la lumina soarelui bate și mai tare la ochi și cu care verdeta din grădină constituie un contrast foarte frumos. La un semn dat asistenții intră în sala de scoici, ai cărei pereți sunt îmbrăcați în scoici și prin

unghiurile căreia se vedă grote seu toni din marmură albă. Imbulzela este mare.

Erăși se aude semnalul marelui suprem al curții, alt principelui Radolin; densul bate de trei ori cu toiașul său. Atunci intră prințesa moștenitoare de Baden. I se face loc; ea trece printr'un spalir, format de cei de față, în camera a doua. Aci nu potă intra decât membrii curții. Aci se află răposatul împărat în cosciugul său. Noi nu pre puteam vedé în această sală, numită sala Iaspis. Semnalul marelui Curții se mai aude încă de multe ori, până când mai pe urmă vină nepoți împăratului cu guvernanta lor, toți îmbrăcați în negru, afară de copilul cel mic, care era în brațele doicei într'o haină albă. Imediat după aceea, pe la orele 9 și jumătate, împăratul intră printr'o cameră laterală în sala Iaspis.

Corul bisericesc începe, și predicatorul curții Koegel spune o rugăciune, fiind că predică n'a voit însuși răposatul împărat să i se facă. Într'aceea carul funebru sosesc pe scară. Soldații țin gata baldachinul pentru cosciug. Un servitor pune frul calului de predilectiune al împăratului, rasă englesă, care se arată foarte neastempărat și scutură mereu coma. Eță că se arată cosciugul împăratului. Totă lumea salută. Musicele încep marșul funebru și tobele încep să răsune. Ceea ce se vede și se aude, se găsește în deplină armonie: soldații, cari cu fața serioasă stau ca niște statue, sunetul musicilor, care răsună în toate părțile grădinei și sunetul înfundat al tobelor. Împăratul a eșit afară și sta smirnă înaintea cosciugului. Densul rămâne până când coperta de purpură de pe cosciug a fost acoperită cu cunună. După aceea se întorce, se duce înapoi până la ușa sălei și aci salută pe oșpeții săi regali. Împăratul, care mergea între regele Saxoniei și principele de Wallis, a dat apoi semnalul de plecare. Mai în același timp sosesc și bătrana împărătesă, mama răposatului împărat, într'un scaun cu rotile; ea se uită cu jale la cortegiul pus în mișcare. Cortegiul trece încet prin parcul dela Sansouci, printr' pomii, ale căror ramuri sunt crescute unele într'alte și cari formă o cupolă verde d'asupra trecătorilor.

În dreapta și în stînga este spalier, format de garde, cadeți, militari, copii orfan și invalidi. Cortegiul trece apoi pe stradele Potsdamului, prin porța Brandenbuorgiană. Pe la ferestre, prin pomi, pretutindenea mulțime de curioși; verandele și locurile libere dinaintea caselor sunt prefăcute în tribună. Cortegiul se formă acum în colonă late. Imediat înaintea bisericeii se ridică două tribune, pe una se vedă cuvintele: „Ultima salutare a orașului natal recunosător,“ ér pe cealaltă: „Odihnesc în pace împărate Frideric“. La biserică aștepta împărătesa, marea ducesă de Baden și celelalte domne ale curții. După săvârșirea serviciului bisericesc, cosciugul lui Frideric III fu așezat în cripta unde se află Frideric Wilhelm IV și unde va și rămâne până când se va face un mansoleu pentru densul.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

(2)

Serbatorea limbilor

traducere de I. Popă Reteganulă.

Un ce însă rămâne pururea clar în natură. Dacă noi înzadar ne frământăm mintea, ca să aflăm, de ce voiesce ea, ceea ce voesce, ea ne arată pururea foarte lămurit. Natura voesce deosebirea limbilor. Acesta s'a adevărit nu numai în trecut, ci și în prezent. Am vedut că progresul, cultura, puterile nivelătoare nu numai se concentrează în puterea serparatōre a idiomelor, ci chiar întors, că cât progresăm mai tare, cu cât vrem ca posesiunea unei spirituale să fie comună tuturor, cu atât mai mari sunt forțele ce se nasc în noi spre a ne apăra limba; da, că noi în epoca electricității timpului și spațiului mai că nu-l vedem dispărându, căci stă la mijloc războiul pentru limbă. Vedem popore cari progresă pe toate terenale, cari se nevoesc a da copiilor creșterea și instrucțiunea cea mai îngrijită, le vedem adî dela înălțimea limbilor lumii pogorîndu-se la idiomele lor sârace

și apărându-le pe acelea, chiar pentru că sunt idiomele lor și nu ale lumii.

Belgia, care de secul a înflorit sub domnia limbei franceze, s'a înflăcărat în deceniile ultime pentru idiomul flamand, ci insufletirea e mai mare decât certa pentru libertate și credință. Rusia, care cu puterea și-a apropiat o parte din Polonia, se încercă din resputeri, de dec de ani, a-i sugruma limba, căci presimte, că nu-i asigurată din partea ei, până nu-i va omori limba. Dacă deci spiritul omenimei și propășirea lui nu reclamă înăvțirea deosebirei limbilor, ér natura totuși insistă spre această deosebire, atunci trebuie să recunoscem cu siguritate, că limba nu poate fi numai și numai organul spiritului.

Eu în adevăr cred, că limba mai mult este rostul spiritului omenesc: ea este transmițtorul unui lucru, ce este mult mai miraculos, decât gândirea omenescă, ea este rostul caracterului. Fiă-ce popor este un caracter propriu, și fisiognomia lui se împărtășește prin limbă. Dér natura nu voesce numai tipuri, ea este un adevărat artist și vré indiviți. Și precum ea din

miliōne de omeni nu a creat doi într' toate egali în forma esteriōră, în mărime, privire, mers și colore, așa n'a făcut nici două popore a căroră limbă se nu fiă deosebire. De ce află ea plăcere în această deosebire, spre ce-i poate servi, ca fiecare popor să-și esprime cu alte sonuri și semne avuția spirituală, care este comună tuturor: acesta nu-o putem pricepe. Dér acesta trebuie să fie — precum este și trebuie să fie caracterul în indiviți. Și precum lângă libertatea spiritului omenimei în genere e stimată și libertatea caracterului individual, căta vreme nu-i periclitată generalitatea, așa trebuie să rămână sfânt și dreptul unei popor la limba sa, care este darul naturii și sanctuarul poporului.

De aci se esplică și escusă războiul pe marte, pe viață, ce-l portă un popor pentru limba sa, căta vreme nu-i sunt timpite sântemintele. De aci se esplică că războiul va fi cu atata mai înverșunat, cu cât progresă științele naturale. Ne aducem aminte, că „limbele universale“ chiar în timpurile barbare au avut mai mare teren decât adî. În Ungaria era limba latină, în Rusia și

Germania limba francesă suveranul nedisputabil al unei civilisate, altă clăsei alese. Forța eternă a idiomului, care rostose caracterul poporului, a eșit învingătoare. Eu cred că această lămurit arată, că esența naturală și formală a limbei e în sine mai esențială și mai superioră, mai matfisică, decât esența spiritului. Potă dice că limba, mai puțin este organul cugetului decât al instrucțiunii, în prima lină ea este artă și servește, științei numai ca talmaci

Limba este materia artelor celor mai sublime: ea este organul poeziei, de sigur că ea trebuie să întocmească în viața zilnică serviciul esplicării și împărtășirii: ea este rostul lipsei. Dér după ființa ei este o cântăreță și exprimă lucruri, cari adesea i sunt și ei nepriecute și totuși numai așa se potă exprima. Aceste descoperiri însă nu sufer uniformități și reguli, ele reclamă multiplicitatea și diversitatea, imensitatea chiar. De aceea limba este un sanctuar și de aceea posedea ea înclinarea și puțința propriei esistențe.

Acesta din urmă o are într'un grad neobișnuit, precum adică nu se

Incunoscianță și provocare.*)

Cu ocaziunea adunării generale a Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român din Transilvania, ce se va ține în Abrud în 5 August al anului curinte s. n. și zilele următoare, se vor aranja: 1. In 7 August escursiune și maiială la „Detunata.” — 2. In 8 August escursiune la minele erariale și la „Cetatea Romanilor” din Roșia montană. — 3. In 9 August escursiune la cataracta și dealurile de melci din Vidra inferioară. — și a 4. In 10 August escursiune la „Ghetarul” din Scărișoara.

P. T. Domni, Dòmne și Domnișore, cari voescu a participa la menționata anare și la amintitele escursiuni, sunt rugați a se insinua la subscribitul celui multă până in 26 Iuliu al anului curinte s. n. pentru ca comitetul arangiator s. n. face dispozițiuni pentru caritură, trăsuri și cai, la din contră comitetul arangiator nu va respunde pentru neajunsuri obveniende.

Abrud, 24 Iunie 1888 s. n.

In numele comitetului arangiator,
Mihaiu Cirlea
regiu notar public.

Intemplări diferite.

Inselătoru. Poliția din Sibiu a arestat un vagabund, care se dice că ar fi de origine din Sătmăr și care sub numele de Pollák Simon întreprinsă o colectă in Sebeșul săsesc, Alba-Iulia, Teiuș, Aiud, Blăși, Mediaș, Sibiu, Vizocna și Seliște. Documentele pe baza cărora vagabundul întreprinsă colecta erau suspecte și de aceea poliția din Sibiu ceru informațiuni pe cale telegrafică dela vice-spanul din Sătmăr. Informațiunile sosiră și se constată, că „ologul”, care scia se se prefacă așa de bine, că i-ar lipsi un braț, era un inselător. Intr’aceea însă acestuia îi succese a-o lua la sănătoșă fugind din arestul poliției.

In harem. După cum scriu foile turcesci, Wassapașa, comandantul corpului 5 de armată din Mesopotamia, a răpit zilele acestea nevasta unui proprietar turc, cu nume Schafki-bey, și o duse in haremul său. Bărbatul făcu totu posibilul pentru ca să se recăpate nevasta răpită, a apelat la tôte forurile judecătorești, der in zadar. A recurs și la ministerul de războiu, de unde până acum nu i s’a dat nici un răspuns. După cum se vede, sormanul bărbat își va recăpata nevasta numai după ce pași i se va urî de ea.

* Onorabilele Redacțiuni ale ziarelor române sunt rugate a reproduce acest anunț.

Industria de casă.

Mercurea trecută, 8 (20) Iunie, s’a incheiat Cursul de industrie de casă ținut de d-nii institutori din locu Georgiu Moian și Candidu Muslea cu tinerimea română din suburbiul Scheiu.

Solemnitatea incheierii acestui curs a constat din o mică, der frumoșă espoziția de variate manufacturi industriale ale invățecilor acestui curs. Această espoziția a fost arangiată in una din odăile scolei române de fete din Gróver și a constat din diferite impletituri, cum d. e. mai multe feluri de coșuri, coșnițe pentru albine, pălării de paie, sticle îmbrăcate in impletituri de sfóra, pantofi implețiți din sfóra cu multă măestria, apoi bice de curele etc.

Mica espoziție fu cercetată de un număr frumos de dame și bărbați, cari rămaseră forte încantați de progresele dovedite de micii elevi români.

Abia după un curs de 8 luni de zile d-nii institutori Moian-Muslea au sciut să dobândescă un rezultat așa de frumos și de îmbucurător cu elevii lor.

Zelul d-loru pentru promovarea industriei de casă la poporul nostru merită tótă lauda. Ii felicităm și le dicem: mereu înainte!

Teiuș, in 20 Iunie 1888.

On. D-le Redactor! In unul din Nrii recent ai „Gaz. Trans.” a ți binevoit a lua notiță despre viitorul „Concert” împreunată cu „Joc” ce se va ține Duminecă in 1 Iuliu st. n. a. c. aici.

Omul iubitor de binele și prosperarea nemului său și in deoseb de progresul nostru cultural și social, omul căruia i zace la inimă a ne vedé și pe noi desmetecți din amortela nu pôte să privescă cu indiferență la această întreprindere a noastră.

Își va fi aducându aminte pôte On. public cetitor de îndemnările ce au premersu „petrecerei de veră” in anul trecut și de raportul general in care comitetul arangiator și-a chitat socotelile in public, își va fi aducendu aminte celu ce a urmărit cu atențiune mișcarea socială ce s’a născut între cetățenii orașelului Teiuș de cuvintele unui correspondent al D-Vóstré „se vedem la anul in Teiuș.” in urma cărora aceiași omeni avend in vedere nobilul scop de binefacere s’au hotărît a pune la cale și in anul acesta o convenire socială românească.

E însă mai pre susu de orice îndoielă că mulți voru fi nedumeriți cu privire la împrejurarea cum ajungu Teușenii să aranjeze pe lângă „petrecere” și un „Concert,” un lucru ce până acuma

in comuna noastră nu s’a mai întâmplat ba credu că nici in împrejurime. De bună semă că un concert costă nu puține jertfe. Jertfele însă atunci când sunt cine se le facă, se fac. Și o jertfă face d-lu Iacobu Mureșianu, prof. de musică la școlile din Blăși și redactor al valoroșei reviste musicale „Musa Română”, atunci când nu crută nimic numai și numai să ne pôte procura câteva momente de plăcere, veselie și distracți. D-sa ni-a oferit binevoitorul concursu.

De succesul moralu suntem siguri. Rămâne ca on. publicu din părțile aceste să asigure prin prezența sa numeroșă reușita acestui concert, căci multora pôte nu li se va mai da curându ocaziune să audă pe acestu bine meritatu compositor al nostru.

Sperându că buna voință și sprijinul on. publicu nu va lipsi, și promițendu, că cei de aici își voru face câtu numai se pôte datorita față cu densul, necrându nici o jertfă incheiu cu cuvintele: „Să ne vedem câtu mai mulți la 1 Iulie a. c. in Teiuș.”

Teușianul.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.”)

Budapesta, 23 Iunie. Comisiunea de patru a delegațiunii ungare a decisu de a propune in plenul delegațiunii votarea creditului de 47 milioane.

Berlinu, 23 Iunie. In cercurile informate se asigură, că discursul tronului va ave un caracteru pacinicu, der va accentua puterea armatei germane și alianțele incheiate. Parlamentul germanu se va deschide de către împăratul cu cea mai mare pompă.

Berlinu, 23 Iunie. Faimele despre o întvedere a Tarului cu împăratul Wilhelm II par a fi nefundate.

Parisi, 23 Iunie. Senatul a primit unanimu creditul de 370 milioane in bugetul extraordinar alu ministeriului de războiu.

DIVERSE.

Cum se cheltuescu banii. — S’a calculat că in timpul Expoziției dela Barcelona vasele de războiu ale diferitelor națiuni au tras 24,712 focuri de tun. Dacă punem, că fiecare încărcatură costă 100 de lei — cea ce e puțin, pôte unele din ele să coste și 400 lei, — ajungem că s’a cheltuit ca să spargă urechile omenilor 2,471,200 lei.

O ploie de diamante. Invățatii rusi

au descoperit o spuză de diamante mici intr’unu meteorolit cadutu in apropiere de Kiev. Eță că și cerul e fabricantu de diamante, nu numai pământul nostru.

Scrisoarea unui nepot. „Scumpe unchiule! Acea diplomă de licență, care era visul vieții dumatiale, o căpătai in fine. Acuma... poți să te duci din lume mulțamit, precum diceai! — Nepot de votat.”

Cursul pieței Brașov

din 23 Iunie st. n. 1888

Bancnote romanesce	Cump.	8.46	Vend.	8.48
Argintu românesc		850		8.51
Napoleon-d’or		10.—		10.02
Lire turcesci		11.80		11.92
Imperial		10.30		10.32
Galbin		5.89		5.92
Scris. fonc. „Albina” 6%		101.—		—
„ „ „ 5%		98.—		98.50
Ruble rusesci		112.—		113.
Discountu		6 1/2 — 8%		pe anu.

Cursul la bursa de Viena

din 22 Iunie st. n. 1888.

Renta de aur 4%	101.50
Renta de hărtia 5%	88.10
Imprumutul căilor ferate ungare	151.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	95.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	115.75
Bonuri rurale ungare	105.—
Bonuri cu clasa de sortare	104.90
Bonuri rurale Banat-Timisu	104.75
Bonuri cu cl. de sortare	104.50
Bonuri rurale transilvane	104.70
Bonuri croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	99.75
Imprumutul cu premiul ungurescu Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	127.75
Renta de hărtia austriacă	79.95
Renta de argint austriacă	81.35
Renta de aur austriacă	111.—
Losuri din 1860	138.30
Acțiunile băncii austro-ungare	862.—
Acțiunile băncii de creditu ungar	293.50
Acțiunile băncii de creditu austr.	297.—
Galbinu împărătescu	5.92
Napoleon-d’or	9.99
Mărci 100 imp. germane	61.32 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	126.15

Bursa de Bucuresci.

Cotă oficială dela 9 Iunie st. v. 1888.

	Cump.	vend.
Renta română 5%	90.—	91.—
Renta rom. amort. 5%	91. 1/2	92. 1/2
Renta convert. 6%	89.—	90.—
Impr. oraș. Buc. 10 fr.	35.—	38.—
Credit fonc. rural 7%	105.—	106.—
„ „ „ 5%	89 3/4	70 3/4
„ „ urban 7%	107.—	107 3/4
„ „ „ 6%	98.—	99.—
„ „ „ 5%	85 1/2	86.—
Banca naț. a Rom. 500 Lei.	945.—	960.—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	220.—	225.—
Ac. de asig. Națională.	—	—
Auru contra bilete de bancă	16 3/4	17.—
Bancnote austr. contra aur.	2.—	2.—
Auru contra argintu său bilete	16.—	16 3/4
Florinu valore austriacă	2.01	2.

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

mai află la alte creațiuni ale naturii. Multe din creațiunile naturii s’au nimicit, dela aspide până la insectele cele mai mici sunt tipuri morțe, cari nu mai există, chiar așa și limbi de care se scie numai că odinioară au existat. Der e admirabil, câtu de mare e putința propriei existențe a limbii chiar la morțea ei, față de animaleloru preistorice compuse din carne și oșe. Plante și animale, cari s’au stinsu, vorbesc prin scheletele și petrificatele ce le aflăm in adâncim, limba reinviă decât descoperim și numai un fragmentu din ea. Egiptologul descifrează din trăsuri de scriere și semne săpate, pe care noi nu le cunoșcem, informațiuni despre persoane și lucruri, pe cari noi nu le cunoșcem, intr’o limbă nouă necunoscută. Așa eternă este fiacăre limbă, câtu ea și din momentu sbieră și cre a fi cunoscută, când nimeni nu mai trăiesce, din cei ce aru ave trebuință de ea.

In fața acestei puteri mixte și esterne, ar fi o crimă, decât nu o ridiculositate, a pune principiul duru alu sciinții noastre, care și-a înscrisu pe stindardul său lupta pentru existență și care

pe celu slab l’a condamnat la morțe pentru că numai celu mai tare are dreptul să trăiescă. Dacă totu atâtu de ridiculă este și misiunea împăcătore, care cu-o „limbă a lumii” voescé se pună capetu la orice neegalitate, ori cărei neînțelegeri și ori-cărui războiu. Da, volapükul ar fi la tótă întâmplarea ceva giganticu, de nu cumva chiar prin scopul său de totu giganticu ar deveni ridicul.

Ce? atotputința unui boldu alu naturii face. ca se ne născem intr’o limbă și se murim pentru densa — și apoi acesta se fiă destituită prin combinațiunile unui invățatoru, care își pune cele 24 de litere ale alfabetului intr’unu saculețu pentru de a le scote în acolo ca și la loteria? De aceea s’au întâmplat atâtea războie pentru limbă fiindcă poporele nu pôte comunica in aceeași limbă, nu se înțeleg și priepu unele pe altele? Ore este limbă numai unu mijlocu de comunicațiune in tērgulu celu mare alu vieții? Dacă ar sta lucrul astfelu, atunci natura nu ar fi așteptatu volapükul. Limbele sunt opere de ale naturii, ele sunt tipul și trăsura ca-

racteristică a sufletului poporeloru și spiritulă, care voescé se dea tuturor poporeloru o singură limbă. ar trebui mai întâi să verse in ele unu singuru sufletu, der atunci rămasu bunu, lume fără de mângăiere!

Nu, răscumpărarea nu îndeșertă s’a anunțat omenilor in limbi împărtite, ei ar fi respins-o decât li s’ar fi anunțat in forma unui volapük curescu.

Tôte aceste, decât voim a lua lucrul in seriosu, ne punu in sərbătorea limbilor de focu pe cugete adenci și totodată practice. Ne arată, că mulțimea limbilor își are partea sa umbră. Spiritulă omenesc nu are lipsă de ea, pentru sciință ea este o pedecă, pentru comerț și comunicațiune unu adevăratu obstaculu. De aceea pentru cultura și rōbilitarea spirituală este unu rău a voi se înțelegi numai o limbă și o sərbătăcia din cele mai ridiculoșe se urăsci o limbă.

Der vai de poporul acela, care este indiferentu către limba sa. Ce dicu, poporul? Poporul e una cu limba sa și fără de aceea nici nu se pôte cugeta ca poporu deosebitu. Der vai de poporul acela, a căruia pătură cea mai bună și

mai alăsă nu ține cu țăriă la limba națiunii și nu o pune mai pre susu de tôte tesauerele naționale și personale! Der totdeodată vai și de acea națiune, care își inchipuesce, că numai așa își pôte asigura existența sa, decât va asupri și ucide limbele altor popore: ea se luptă contra unei forte majore, chiar și atunci când cei mici sunt de totu slabi.

Limba e o forță, care in apărare e de totu puternică, in atacu însă fără de putere. Totu ce se pôte face pentru densa este cultivarea pacinică și necurmată a bunurilor ei. Sciința — și și sciința limbistică își are in acestu procesu rolul său salutaru, de conservator — niciodată se nu se prea rădice! Ea nu are altu rol, decât a fi onestă, deore-ce nu este altu-ceva, decât unu depositar. Creatorul și înmulțitorul nu e invățatorul, ci poetul. Limba e poesiă și acea limbă, care are poezi cei mai mari, va deveni mai mare și se va stinge mai târziu. Și totuși, de că teori când vorbesc apostolii se rădice plebea invățată, își bate joc și dice: Plini sunt de vinul celu dulce!

Care este cea mai bună hârtia pentru țigări?

Acastă întrebare foarte importantă pentru fii-care fumător de țigări s'a stabilită deja în modului cel mai nedubios.

Nu este reclamă goală, ci un fapt constatată prin autorități științifice de primul rang pe baza analizei comparative a diferitelor hârtii de țigări mai bune, ce se află în comerț, că hârtia de țigări

„LES DERNIERES CARTOUCHES“

și „DOROBANȚULU“

din fabrica **BRAUNSTEIN FRÈRES** la Paris, **65 Boulevard Exelmans,**

este cu deosebire cea mai ușoară și cea mai escelentă.

După ce s'a stabilită această între altele prin **Dr. Pohl**, profesorul la facultatea tehnică în Viena, **Dr. Liebermann**, profesor și conducător al stabilimentului chimic de stat în Budapesta, și o analiză comparativă, făcută în Iulie 1887 după puncte de vedere nouă igienice de către **Dr. Soyka**, profesor de Hygienă la Universitatea nemțescă din Praga, a produsă chiar rezultatul strălucit, că hârtiile de țigări „Les dernières Cartouches“ și „Dorobanțul“ sunt cu 23—74% mai ușoare, și că împărtășește fumului de tutun cu 23—77% mai puține părți streine, ca celelalte hârtii analizate. Veritabilă este numai aceeași hârtia, a cărei Etichetă séménă cu desemnul aci imprimat și care ortală firma **Braunstein Frères**.

Fabrica a deschis un deposit pentru vânzare en gros a hârtiei de țigări și a tuturilor pentru țigări

BRAUNSTEIN FRÈRES,

193,50—27

WIEN, I. Bez., Schottenring Nr. 25,

și află aceste articole la toate firmele mai mari, cari au de vânzare asemenea mărfuri.

IOSIF GAVORA.

Pentru lucru eminent și gust bun la esoposiunea regnicolară din 1885 din Budapesta, distinsu cu medalia cea mare a esoposiunii.

In Budapesta, strada Váczy Nr. 17.

Recomandă obiectele necesare pentru

adjustarea bisericilor și capelelor

cu cele ce sunt provădută în abundență pentru prețurile cele mai moderate, și lucrute câtă se pôte mai frumosu, anune:

Odăjdii felon

și altele, după ritulu gr. orientală.

Prapori și stindarde pentru reuniuni.

Stindarde pentru pompieri, copii de scôlă, reuniuni industriale, reuniuni de cântări și

Primesc repararea hainelor vechi precum și aurăria și argintăria pe lângă prețuri moderate.

Cusături cu aur, argint și mătasă și haine bisericesci, cusute cu fir de aur, argint și mătasă.

Dantale bisericesci. Invălitore de prestolu. Mărfuri bisericesci. Damaste etc.

Punctualitatea mi-o potă adeveri prin mai multe sute de epistole de recunoștință.

Cataloge de prețuri la dorință trimittă libere de post-por

179,30—30

CONCURSŪ.

Pentru ocuparea postului de practicant magistratual, devenit vacant și împreunat cu un salariu anual de 450 fl. se escrie prin această concurs.

Competenții pentru acest post au ca sē documenteze, cumcă în decursul unui curs de învățământ de 4 ani, au absolvat studiile juridice, și că au depus cel puțin esamenul de stat politic.

Referitoarele petiții corespunzătoare instruite au de a se așterne cel mult până în 4 Iulie a. c. după prânđu la 5 ore subscrisului magistrat.

Brașov, 16 Iunie 1888.

Magistratul crășenesc.

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei sē binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primit diarul nostru până acuma.

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,

BRAȘOVŪ,

PIAȚA MARE Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provădută cu cele mai noue mijloce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipuri,

primesce și efectuează totu felul de lucrări tipografice, precum:

Opuri și broșure, statute, foi periodice, imprimate artistice în aur, argint și colori, tabele, etichete de totu feliul și esecutat elegant.

Pentru comercianți: adrese pe scrisori, facture, liste cu prețuri curente, avisuri, recomandatiuni, cerculare ș. a.

Programe elegante, bilete de vizită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și în colore.

Disponendū de mașini perfecționate și de isvore eftine pentru procurarea hârtiei, stabilimentul nostru tipografic este în pozițiune a escuta ori-ce comandă în modul cel mai esact și estetic precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov, piața mare Nr. 22, etagiul I, cătră stradă. Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.